

Trettende Møde.

Fredagen den 15de Februar 1884 Kl. 1^{1/2}.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: At vore Møder først gjenoptages nu, behøver næppe anden Forklaring end den, der ligger i Forholdene, som de umiddelbart fremstille sig. Ikkun bemærker jeg, at Udvalgenes Arbejder, hvorom det jo fornemlig maatte dreie sig, lede Ophold ved, at Dplysninger maatte erhverves fra forskjellige Sider, hvilket krævede Tid.

Paa Nytaarsdag har jeg havt den Vre at overbringe Hans Majestæt Kongen Landstingets Hylønsning, og det behagede Kongen at paalægge mig at bringe Thinget hans Tak og Hilsen, hvilket herved sker.

Med Beflagelse nævner jeg, at vi, siden vi sidst vare samlede med hverandre, have mistet tvende af vore ældre Medlemmer, idet den 2den Landstingsmand for 9de Kredts, Konsul Brasch, døde den 29de forrige Maaned, og den 1ste Landstingsmand for 10de Kredts, Kammerherre, Borgmester Sefsen, døde den 6te dennes.

Brasch var ved en omfattende Virksomhed i sin Hjemstavn og ved et i mange Aar svageligt Helbred, som nu fandt sit Udslag i Døden, ofte forhindret fra at indtage sin Plads heri Salen; men naar han var her tilstede, og der forhandlede Emner, som laa for ham, deltog han gjerne i Forhandlingen, og altid saaledes, at han hørtes med fuld Opmærksomhed. Man følte, at man stod overfor en forudgaaet omhyggelig Overveielse, og Overbevisningens Inderlighed prægede sig endog i den alvorlige Mands ydre Væsen, hans hele Maade at være og tale paa.

Ogsaa Sefsen var i de sidste Aar af sit Liv ved et nedbrudt Helbred ofte forhindret fra at være iblandt os; men medens

han endnu var i sin fulde Kraft, vidste han under de mangehaande Krav, som det Offentlige stillede til ham, at indrette sig saaledes, at hans Plads her i Salen ikkun sjældent stod tom. Det skyldtes hans store Iver for at virke og for at gavne det Almene paa samme Tid, som hans naturlige Tilbøjelighed og Anlæg gjorde ham en livfuld Diskussion tiltrækkende. Han savnedes derfor iblandt os, naar han ikke var her. Mdrig manglede det ham paa Dyst til at give sit Bidrag til Sagernes Drøftelse, aldrig vægrede han sig ved at tage noget Arbejde paa sig, altid var han rede til at overtage enhver Byrde. Ved en saa beredvillig og til hvert Dieblit slagfærdig Deltagelse i Forhandlingen kan det ikke undre, allermindst efter hans hele let bevægelige Temperament, at der stundom kunde indløbe Unøiagtigheder, vel ogsaa Feil i hans Anførsler og Paastande; men naar han saa mødte berigtigende Indsigelse, stundom endog i en stærk Form, viste sig netop i sit rette Lys denne Mands eiendommelige Godmodighed, som gjorde hans Personlighed saa elstværdisg for vore Dine.

Ingen af disse Mænd skulle vi nu se mere blandt os; men dem Begge ville vi, med Tak for hvad de have været og virket, bevare i trofast Erindring.

(Forsamlingen viste sin Tilslutning ved at rejse sig).

Inden vi gaa til Dagsordenen, har jeg at nævne, at der paa de Herrers Pladser er omdeelt, foruden de to Lovforslag, som ere oversendte fra Folkethinget, og som staa paa Dagsordenen for idag, tillige Exemplarer af et Lovforslag, som Finansministeren har fremsat i det andet Thing vedrørende de vestindiske Kolonialkassers Forhold til den almindelige Statskasse. Endvidere er omdeelt: Betænkning over „Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Postvæsenet af 7de Januar 1871“, Betænkning over „Forslag til Lov om Opførelse af Bygninger for den polytekniske Lærestanstalt, Universitetets mineralogiske Museum og plantefysiologiske Laboratorium“ samt Betænkning over „Forslag til Lov om Forandring i Lov af 28de Januar 1856 om Hundeafgiften i Kjøbenhavn“. De to første